

blive holdt ude ved Anvendelsen af Loven. Jeg vil henstille til alle Landboere her i Thinget, om de ikke ville være mig behjælpelige med at faae dette Tillæg til Loven gennemført. — Maaſte jeg allerede nu maa henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa Noget, som jeg anser for værd at lægge Mærke til; det er nemlig det, at Overlandvæsenſkommiſſionen vel ikke har dristet sig til at paafaa, at der i et Tilfælde ſom det, hvorom her er Spørgsmaal, kun kan være Tale om at beſkytte Vedkommende imod de Træer, ſom opelſkes, altſaa ſom plantes; efterat Loven er bleven given, men der ſynes dog at have været en Tilbøielighed til at lade alle ældre Træer, ſom groede, før denne Lov udkom, ſtaa paa de Steder, hvor de ſtaa, uagtet de ſkade Andemand, ſaaledes at de aldeles ikke ſkulde kunne fjernes ved Hegnsloven. Hvis Nogle i deres Erfaringskreds ſkulde være blevene vidende om Tilfælde, hvori Kjendelser i den Retning ere blevene affagte af Overlandvæsenſkommiſſioner, eller hvori man har været tilbøielig til ſaadanne Kjendelser, er der viſtno god Grund til ogſaa med Henſyn dertil at give mere beſtemte Forſkrifter. Tilgæledeſe bemærker jeg, at der i den paaberaabte Overlandvæsenſkommiſſions Kjendelse er udtalt Tvivl om, hvorvidt ikke den hele forudgaaende Forretning, idet Hegnsſynsmændene og Landvæsenſkommiſſionen havde ment, at Loven gav den Brøſtholdne Medhold, burde kjendes uefterrettelig. Det fremgaar af, hvad jeg allerede har fremført om den Modſtrid, der er imellem Landvæsenſkommiſſionens og Overlandvæsenſkommiſſionens Kjendelser, og om det aldeles beſtemte Reſultat, hvortil den ſidſte er kommen, nemlig at en offentlig Bivei efter Loven ſkulde være til Hinder for, at Begrebet Naboer i denne Lov kom til Anvendelse, at der deri ligger den ſtærkeſte Opfordring til ſaa hurtig ſom muligt at faae gennemført et Tillæg til Loven, for at den ikke ſaa at ſige ſkal blive uden Anvendelse for dem, der ſkulde have godt af dens Beſkyttelse. Hermed ſkal jeg paa det Beſte anbefale Lovforſlaget til det ærede Thing og navnlig til de ærede Landmænd her i Thinget.

Formanden: Exemplarer af det indbragte Lovforſlag ville blive omdelte.

Den næſte Sag paa Dagsordenen var:

Førſte Behandling af Forſlag til Beſlutning angaaende Vallø og Bemmetofte.

(Forſlaget findes i Tillæg A. Sp. 2361 —68).

J. M. Hansen: Det ærede Folkething nedſatte under 15de Februar indeværende Aar en Kommiſſion, der i Genhold til Grundlovens § 46 ſkulde anſtille ſaadanne Underſøgelſer af Vallø adelige Stiftelſes og Bemmetofte adelige Somfrukloſters ſamtlige Forhold, ſom kunde være af Betydning med Henſyn til Lovgivningsmagtens og navnlig den bevillgende Myndigheds Stilling overfor diſe Anſtalter. Kommiſſionen har under Udførelſen af dette ſit Hverv forſkjellige Gange tilſkrevet Kuratoren for Vallø Stift og Kuratelet for Bemmetofte Stiftelse, og blandt Andet ſendte man en Skrivelse til den ſidſtnævnte Stiftelse under 5te Oktober. I det Svar, ſom fulgte paa denne Skrivelse, og ſom er meddelt gennem den første af de Skrivelſer, der ere aftrykte ſom Motivering til det her foreliggende Forſlag, meddeler Kuratelet Kommiſſionen, efter at have opgivet, at Stiftelſen har 191 Frøkener, ſom nyde Hæving af Kloſtret, at der er 277 indſkrene Frøkener, og at Kloſtret har et aarligt Overſtud af noget over 50,000 Rd., at der er truffet de forberedende Skridt til overenſtemmende med Kloſtrets Foundation at foranledige en Udvidelse af Kloſtrets Virksomhed i Fortſættelse af de tidligere ſte Udvidelſer, ſamt at det nuværende aarlige Overſtud derved vilde medgaa, forſaavidt det efter fornuftig Beregning kan anſes for vedvarende. Denne Meddeleſe, hvis Aabenhed og Loyaltitet Kommiſſionen fuldelig anerkjender, og ſom den ligeledes antager, at det ærede Thing anerkjender, var dog af den Beſlaffenhed, at Kommiſſionen for det Førſte anſaa ſig forpligtet til at meddele dette Thing, der havde beſluttet Kommiſſionens Nebsættelſe, denne Underretning, og at den dernæſt mente at burde ſtille